

[TD 1]

ORAN DO CHLUAINIDH.

Olaidh sinn deoch-slainte Chluny,
Ceann-cinnidh nam fiuran duineil,
Cha 'n 'eil Gaidheal a ni 'tilleadh
Fhad 's bhios sileag air a grund!

Tha mi na m' shuidhe na m' ònar,
'S air mo sharachadh le foirneart,
Fhuair na Sasunnaich fo spoig mi,
'S chuir iad comhdach air mo cheann.
Olaidh sinn deoch-slainte Chluny, &c.

Tha mi 'tòiseachadh ri oran
'Chuir an Gaidhlig ann an ordugh,
Bho chuala mi Clann-an Tòisich,
'Deanamh bosda os 'ur cionn.
Olaidh sinn deoch-slainte Chluny, &c.

Cha 'n fhaigh mi coire gu bràch do
Neach a bhi duineil na 'nadar;
Bho'n a tha sibh dlu an càirdeas,
Seasaidh sibh air làraich luim.
Olaidh sinn deoch-slainte Chluny, &c.

Ach c'àite am bheil e ann an Alba-
Ceann-cinnidh a tha cho ainmeil,
Rinn a chuile ni a dhearbhadh
'Dh'earbadh riut air muir 's air tìr?
Olaidh sinn deoch-slainte Chluny, &c.

Fhuair thu onair anns na blàraibh-
Fo do bhrataich gheibhte 'n cairdeas,
Chuireadh tu ruaig air an namhaid
Le do staillion air a ruinn.
Olaidh sinn deoch-slainte Chluny, &c.

Fhuair thu urram mar Cheann-cinnidh,
Bo gach dùthaich agus Fine,
'S ann am Baile-cinn na sior'achd,
Dhearbh thu duineil a bhi leinn.
Olaidh sinn deoch-slainte Chluny, &c.

[TD 2]

'N uair a theid thu ann a d' eideadh,
'Dol amach air latha féusda,
Cha'n fhaicear a measg nan ceudan
Fear do cheum 's do chalpa cruinn.
Olaidh sinn deoch-slainte Chluny, &c.

Brògan biorach–bucail airgid,
Osan gearr a's boineid ghorm ort,
Feile–cuaiche 's breacan balla–bhreac,
Claidheamh 's targaid air do thaobh.
Olaidh sinn deoch–slainte Chluny, &c.

Chuala sinn an Gaidhlig chòmhnard,
Oidhche Dhiardaoin Feill–na–clòimhe,
A' bhi' cur do chliu an ordugh
'S bha sinn proiseil air a cheann;
Olaidh sinn deoch–slainte Chluny, &c.

Nach robh ceann–cinnidh 'san àite,
Ged bu mhor an t–aobhar nair' e,
Labhradh ruinn an cainnt ar màthar,
Ach Mac–Mhuirich ard na loinn'.
Olaidh sinn deoch–slainte Chluny, &c.

Gu'n deachaidh tu suas do Lunnuin,
S' gun chuir a Bhan–righ ort cuireadh–
Ceann–feadhna nan Gaidheal uil' thu–
Fhuair thu 'n t–urram os an ceann.
Olaidh sinn deoch–slainte Chluny, &c.

Tha thu fhein agus Sir Pàdruig,
A's Sir Coinneach ann an Gearrloch,
Ag cur urram air a' Ghaidhlig
O'n si 'n cànan a bh'aig Fionn.
Olaidh sinn deoch–slainte Chluny, &c.

Tha sibh an guaillean a' cheile,
Clann nan Gaidheal mar bu bhèus dhuibh–
Siol nan Granndach á Strath–Spé
A's Cabar–féidh nach tréig 'san strith.
Olaidh sinn deoch–slainte Chluny, &c.

Chuir sibh onair air a' Ghaidhlig,
'Si a's sine measg nan canan,
Oir 's ann leatha thubhairt Adhamh,
"Ciamar tha thu?" ris a' mhnaoi.
Olaidh sinn deoch–slainte Chluny, &c.

'S tu Oisean an déigh na Féinne,
Dhearbh do shinnsear riabh 'bhi tréubhach,
"Freiceadan Dubh" chuir a seal air
Anns an Eiphit 's anns an Fhraing!
Olaidh sinn deoch–slainte Chluny, &c.

[TD 3]

Cumaibh cuimhn' air cliu nan gaisgeach
Shreip a' chreag an Giberalter,
'Cur an naimhdean uil' fo smachd

Le iomart 's casgairtean nan lann.
Olaidh sinn deoch-slainte Chluny, &c.

Chaidh iad a rithisd air sail bhuainn,
Le do mhac na 'cheannard àireamh,
Chuir nan Ashantees fo smàig,
A's gu mo slan a thig e nall.
Olaidh sinn deoch-slainie Chluny, &c.

Tha do chinneadh a's do chairdean-
Na tha fhathasd dhiubh a lathair,
'Guidhe gu'n coisinn thu larach,
Mar rinn Daibhidh leis an t-sling.
Olaidh sinn deoch-slainte Chluny, &c.

Far an d'araicheadh na Gaisgich
'Choisinn cliù air tùs gach baiteil,
'S iad na feidh tha measg nan glacan
'S luchd nam breacan cha'n 'eil ann;
Olaidh sinn deoch-slainte Chluny, &c.

Far am biodh na fir a' mànran,
'Sa' chloinn-nighean air an àiridh,
Gilleann òga ris an àiteach,
'San cuid mathraichean a' sniomh.
Olaidh sinn deoch-slainte Chluny, &c.

Na'm b' e faobhar airm as tuasaid,
Cha d'fhuair Sasunnaich a' bhuaidh oirnn;
Reiceadh sinn air bheagan buannachd,
'S chaidh ar fuadach a's na glinn.
Olaidh sinn deoch-slainte Chluny, &c.

Na'n d' rinn uachdarain as uaislean,
Ri 'n cuid daoine mar roinn Cluainidh,
Cha robh 'mfearann ac fo luachair,
S Baideanach le tuath a's ni.
Olaidh sinn deoch-slainte Chluny, &c.

Stadadh iad go 'n tigan aiginn-
Marr rinn "Coinneach odhar" sgeula-
'Nuar theid iad ri aghaidh baigneid,
Cha tig eoin as feidh ga 'n dion.
Olaidh sinn deoch-slainte Chluny, &c.

Ach fhuair Bàideanach an t-urram,
Air son daoine tréuna, duineil,
Dh-éireas suas ri guailleann Chluny,
'Bhuaileas builleann le 'n cuid lann!
Olaidh sinn deoch-slainte Chluny, &c.

'S iomadh duine coir le "làmh-chruidh,"
Le 'chaoirich 's a chrodh laoigh air airidh,
A tha 'n diugh an garaid ghrainde,
'S air an t-sraid a' dol a dhith,
Olaidh sinn deoch-slainte Chluny, &c.

'N uair tha Cluainidh measg a chairdean,
Aig a' Bhealltuinn 's an Fhéill-Martuinn,
Le chuid tuath a' paidheadh mail da,
'S pailteas fhagail aig an cloinn.
Olaidh sinn deoch-slainte Chluny, &c.

'S iomadh maighdionn bhanail, shuairce,
Le'n cuid leannan air an guailleán,
'Th'ann am Bàideanach gun ghluasad,
'S sinn' air fuadach far an fhuinn.
Olaidh sinn deoch-slainte Chluny, &c.

Soiridh slan gu aitreabh Chluainidh-
Bho na Bhanrigh gus an truaghan,
Fhuair thu beannachd do chuid tuatha,
Ceann-uidhe nan sluagh an sith!
Olaidh sinn deoch-slainte Chluny, &c.

Dorsan fosgailt' do na féumaich-
Cha do thill iad riamh gun éirig-
Cridhe fialaidh, ceann na céille-
'S fhad bho dhearbh thu féin an gníomh.
Olaidh sinn deoch slainte Chluny, &c.

Gu ma math theid a Bhliadhn' ur dhut,
Le do chairdean uile dluth dhut,
'S na tha fad air falbh 'se m' urnaigh,
Rìgh nan dul a bhi gan dìon

Leonin fada air sníomh an t'raine,
Aig imisidh cliu an Thineadh as airde,
Chuireadh urram air mo chairdean,
An toabh a' b'fhear dhìom a bhi dhibh.

N'am biodh fios aca air mo dhoruinn,
'Sma rinn Sasuinich mo lionadh,
'Dheireadh iad fein as Clann Donuill,
Thoir a chomdaich bha mo chinn seid.

Olaidh sinn deoch-slainte Chluny,
Ceann-cinnidh nam fiuran duineil,
Cha 'n 'eil Gaidheal a ni 'tilleadh
Fhad 's bhios sìleag air a grund!

MAIRIDH NIC MHUIRICH.

<eng>November<gai> 1873.